

med Indbyggertallet 1901, og jeg har da foretaget den korrekte Sammenligning: Indbyggertallet i 1901 og Vælgertallet 1901. I femte Kreds var Vælgertallet 15,77 pCt., i Aarskredsen 15,70 pCt., i Hjørringkredsen 14,72 pCt. og i Vraa-kredsen 14,15 pCt. Man vil altsaa se, at i disse Landkredse og Provinskredse er Vælgerprocenten ikke saa lidt lavere end i en københavnsk Kreds af normal Størrelse. Altsaa, Grundlaget for den højtærede Konseilspræsidents Udvikling var ikke blot i Strid med Grundloven, der siger, at Indbyggertallet skal lægges til Grund, men ogsaa i Strid med det faktiske Forhold, der viser, at ikke blot i disse Kredse, men over det hele er Vælgertallet i Forhold til Indbyggertallet nu nok saa stort i Byerne som paa Landet.

Jeg maa gøre opmærksom paa, at man behøver ikke at debattere saa meget om, hvilket Parti der er gaaet frem, og hvilket der er gaaet tilbage ved det sidste Valg, for vor officielle Videnskab, Statistisk Bureau, siger i klare og tydelige Ord paa Side 46 i sin Pjece, at i de 8 Aar fra 1895 til 1903 er Venstrereformpartiet gaaet frem med 20 Mandater. I 1898 og 1901 havde dette Parti stor Fremgang, der i 1903 afløses af en mindre Tilbagegang, at omvendt havde Højrepartiet Fremgang i 1903, medens det tidligere gik tilbage. Socialdemokratiet har nu dobbelt saa mange Mandater — i alt 16 — som i 1895, en Fremgang, der har været *uafbrudt*, medens i Mødsætning dertil det moderate Venstre har været i stadig Tilbagegang. Det er den officielle Videnskab, og efter dette Ord af den officielle Videnskab, mener jeg, kan egentlig al Debat derom være til Ende.

Da den højtærede Konseilspræsident var ved Vælgerprocenten og Valgreformen, gjorde han den Bemærkning, at han ikke stolede meget paa vor Støtte til Valgreformens Fremme, thi han havde set, hvordan det var gaaet med Skattelovene. Det var ikke blot den højtærede Konseilspræsident, men ogsaa det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik), der kom ind paa, at vi skulde have svigtet ved Skatte-lovsbehandlingen og stemt for Love, der vare mindre demokratiske end de nuværende, og den højtærede Finansminister gjorde det samme. Jeg lagde nøje Mærke til, at da Ministeren vendte sig mod Højre og bebrejdede dem, at de ved Valget kritiserede de Principper, som de selv havde lagt til Grund, lød der stærke: Hør, og med Rette, thi Venstre var jo

netop gaaet over til de Principper, som Højre lagde til Grund ved den store Vending i Januar 1901. Med Rette vendte den højtærede Minister sig mod Højre med sin Bebrejdelse. Men da han vendte sig mod os og sagde, at vi havde svigtet, lød der intet: Hør. Det kunde der heller ikke i den Sammenhæng, thi det, vi bebrejdede Venstre, var netop, at de gik over til Højres Principper, og det var i det Øjeblik, vi vendte os imod Skattelovene. Man maa ikke her forveksle Formaliteter med Realiteter. Den Anke, som det ærede Medlem for Middelfart fremførte, blev første Gang fremsat i Fjor af det ærede Medlem for Sæby (Vilhelm Lassen), og jeg havde den Gang Lejlighed til udførlig at imødegaa den. Jeg skal henvise dertil og her kun sige, at man maa ikke lade sig forvirre af, at tidligere havde Indkomstkatten ingen stigende Skala, og nu havde den det, og at følgelig var den mindre demokratisk tidligere end nu, thi det er ikke derpaa det kommer an, det, det kommer an paa, er Anvendelsen, og jeg kunde meget godt tænke mig at stemme for en Indkomstskat uden stigende Skala til Alderdomsforsørgelse eller til fornuftige humane eller produktive Øjemed, medens jeg bestemt vilde stemme imod selv en Indkomstskat med stigende Skala, anvendt f. Eks. til forøgede Militærudgifter. Det er Anvendelsen, det kommer an paa, og det var, da Hovedformaalet for Skattereformen skiftede fra at tage Sigte paa at hjælpe Kommunerne og derved hele Befolkningen til at ville hjælpe de enkelte Grundejendomsbesiddere, det var, da dette Formaal skiftede, da denne store Vending, denne Kolbøtte, som en Venstremand har kaldt den, blev foretaget i 1900—01, at Socialdemokraterne skiftede Holdning og med Nødvendighed maatte skifte Holdning over for Skattelovene. Det er den historiske Sandhed i denne Sag, og Konseilspræsidenten har derfor ingen Grund til at bebrejde os noget. Men hans Sammenligning er alligevel interessant, thi det kan godt være, at det vil gaa netop paa samme Maade med Valgreformen. Hvis Venstres Valgreform gennemgik en lignende Forvandling, som Skattelovene have gennemgaaet, hvis Valgreformens Hovedformaal forvandlede fra at gavne hele Befolkningen til at gavne nogle enkelte Grundbesiddere, vilde rimeligvis det samme hælde, at vi fra at støtte disse Love vilde gaa over til paa det skarpeste at gaa imod dem.